

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 1

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Модернізація України: проблеми та технології успішності
(питання економіки, права, соціології, освіти і культури)”
м. Київ, МАУП, 12 листопада 2015 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2015

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 30.09.15)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, канд. юрид. наук., доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук; доц.;
Д. Г. Юник, д-р пед. наук, проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 1: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Модернізація України:
проблеми та технології успішності (питання економіки, права, соціології,
освіти і культури)”, 12 листопада 2015 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голо-
ва) [та ін.]. — 2015. — 486 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Гончаренко Є. Ю. Семантико-стилістичні особливості перекладу політичних текстів.....	294
Григор'єва М. І. Інноваційні методи навчання як інструмент якісної освіти	297
Дереновський Р. М., Заболотна О. В. Тактика призначення судової експертизи в кримінальному процесі (проблематика призначення криміналістичної експертизи)	301
Живцов В. О. Стимулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні: основні напрями, принципи та методи.....	309
Кобржицький В. В. Спеціальна освіта – найважливіший чинник підготовки менеджерів туристичної галузі	314
Кобржицький В. В., Король Ю. М. Особливості підготовки майбутніх менеджерів туризму в західнослов'янських країнах	318
Корінчевська І. А. Проблеми державно-управлінських реформ в галузі охорони здоров'я України	324
Левченко М. О. Моделювання процесів розвитку підприємств туристичної сфери в Україні	327
Медвідь А. М., Чорна М. Ф., Чорний Е. В. “Повість минулих літ” Нестора-Літописця про ідею державності.....	333
Міхатуліна О. М. Порівняльне господарське законодавство та шляхи його застосування в господарському праві України.....	338
Муравйова І. М. Самооцінка готовності до професійної діяльності менеджера з персоналу.....	342
Тишик І. С. Соціальне партнерство магістрів спеціальності “Історія ” з суспільними організаціями національних меншин як одна з умов формування професійної готовності майбутнього викладача історії.....	346
Гринько А. А. Офшорні компанії як економічна доцільність ведення господарської діяльності в сучасних умовах.....	349
Зінченко О. В. Господарські договори, що впливають на стимулювання укладання фінансових угод в умовах інноваційного розвитку та підвищення економічної самостійності України	353
Шашкова-Журавель І. О. Участь України в системі міжнародно-правових норм щодо забезпечення гідної винагороди за працю	357
Швец Н. Г. Методичні підходи до перекваліфікації незайнятого населення.....	360

СПЕЦІАЛЬНА ОСВІТА — НАЙВАЖЛИВІШИЙ ЧИННИК ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ

Для успішного функціонування туристичної галузі будь-якої країни чи регіону необхідний одночасний збіг можливостей і бажання суб'єктів туристичного бізнесу, відповідної інфраструктури та капіталовкладень, привабливого туристичного іміджу та кваліфікованих співробітників турфірм. При вивченні питань спеціальної туристичної освіти у світі нами було відзначено, що в тих країнах, де туризм знаходиться у статусі визнаної суспільством індустрії, важливої для держави й народу, питання спеціальної підготовки і перепідготовки кадрів для туристичної галузі вирішуються ґрунтовно, на належній матеріально-технічній та дослідно-інтелектуальній основі в університетах і коледжах [1].

Слід враховувати те, що освіта є джерелом розвитку суспільства, що надає можливості людині творити, створювати й опановувати знаряддя виробництва, без чого її фізичне існування як біологічного виду неможливо. Також воно неможливе й без осмисленої чи неосмисленої передачі досвіду з покоління в покоління. Для фахівців з менеджменту таке бачення освіти особливо важливе, бо професіоналізм керівника — це показник рівня його освіти, оволодіння якомога більшою за кількістю і вищою за якістю інформацією.

Як же вирішуються питання професійного навчання майбутніх керівників, менеджерів з реклами, прийому туристів, екскурсійному обслуговуванню? Як пов'язаний рівень фахової освіти з результатами їхньої праці та всієї галузі в цілому?

Підготовка фахівців, які працюють в туризмі України має давнє коріння. Не вдаючись до глибокого екскурсу в минуле туристичної галузі нашої держави, слід все ж відзначити кілька характерних рис, притаманних професійній підготовці кадрів.

У готелях працювали як випадкові люди, так і випускники технікумів готельного господарства та інститутів народного господарства (у деяких з них готували фахівців для роботи у сфері обслуговування). У готельних ресторанах, буфетах, кафе були і випадкові працівники, і грамотні випускники кулінарних училищ, технікумів та інститутів громадського харчування. В якості турсервісів працювали кілька гігантів монополістів, що здійснювали підбір кадрів досить специфічними методами.

Професійних менеджерів не було, а на керівних посадах в системах “Інтуриста”, Укрпрофтуру та “Супутника” у кращому випадку перебували працівники з багаторічним досвідом туристичної діяльності, а в гіршому випадку — номенклатура різного рівня. Спеціальностями, що вважалися найбільш доцільними для такої своєрідної галузі як туризм були перекладачі з іноземних мов (що безумовно виправдано з будь-якої точки зору), краєзнавці та географи (що також зрозуміло з урахуванням значного потоку внутрішнього туризму та екскурсантів), а також історики (особливо фахівці з історії КНРС). У цьому переліку відсутні не тільки професійні менеджери, але і юристи та економісти (хоча у великих управліннях були посади юрисконсультів і начальників планово-економічних відділів).

При “Супутнику”, “Інтуристі” працювали курси екскурсководів і гідів-перекладачів. Частина їх випускників з часом вливалася у штат туристичних організацій, а інша частина працювала тільки на громадських засадах або в позаштатному режимі [2].

Здійснивши поворот народного господарства до ринкової економіки, сучасне суспільство створило умови для більш глибокого проникнення в науку управління. Це сприяло створенню умов для повноцінної роботи на наукових засадах сучасних ініціативних менеджерів. І хоча важливо, щоб у туристичних фірмах були грамотні секретарі, референти, перекладачі і бухгалтери, досвідчені екскурсководи та водії, але вирішальну роль менеджера туристичної фірми не зможе оскаржити жоден з названих фахівців.

Для успішного виконання функцій управління туристичний менеджер повинен опанувати науку управління, мати відповідну кваліфікацію. Так як отримання необхідної системи знань і навичок з кожного напрямку підготовки майбутнього фахівця зазначеного фаху є найважливішим завданням навчання. При цьому його виконання можливе тільки шляхом засвоєння предметів кожного навчального циклу. Плюс до того — успішне поєднання теоретичної та практичної підготовки з напруженою самостійною роботою студента. Таку систему підготовки майбутнього менеджера туристичної галузі можна схематично зобразити так, як показано на рис. 1.

Реалізація запропонованої схеми дозволяє стверджувати що в її результаті вийде добре підготовлений фахівець. А ось чи зможе він стати справжнім менеджером туристичного підприємства — питання відкрите.

Формування світогляду й загальної культури майбутнього фахівця туристичної галузі відбувається під впливом гуманітарних, природничих і культурологічних навчальних предметів і базується на ідеях гуманізму та принципах загальнолюдської моралі. При цьому необхідно, щоб сучасний менеджер був і патріотом, і людиною, яка розуміє та сповідує ідеї відкритої світової людської спільноти. А тому він повинен бути культурною людиною взагалі і як представник свого народу зокрема, знати всесвітню і національну історію, вільно володіти не тільки державною мовою країни, громадянином якої він є, але ще і однією-двома іноземними мовами (хоча б у межах професійної лексики та спілкування).

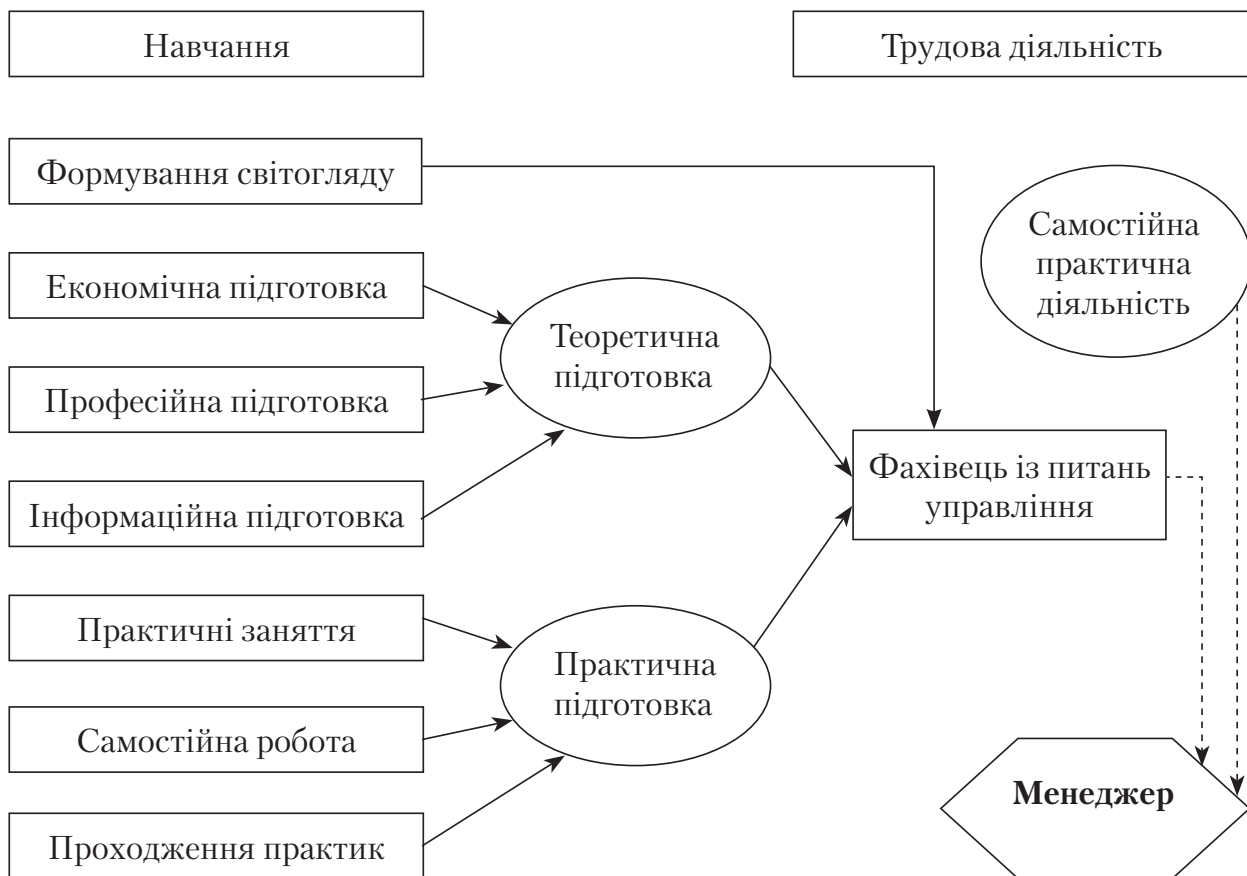

Рис. 1. Процес становлення молодого спеціаліста — менеджера туристичного бізнесу

Що стосується теоретичної підготовки туристичного менеджера, то основою тут є система економічних знань. Для успішного ведення туристичного бізнесу майбутні менеджери і підприємці повинні добре розбиратися в питаннях економіки туризму. Мається на увазі його економічна природа, застосування економічних законів у туристичній діяльності.

Спираючись на знання з різних економічних дисциплін, майбутні туристичні менеджери оволодівають знаннями зі спеціальних навчальних предметів, які можна об'єднати в 2 групи:

- 1) організація виробництва і технологія туристичної індустрії;
- 2) доповнюючі професійно-орієнтовані предмети.

До першої групи слід віднести організацію оздоровчого та спортивного туризму; організацію готельного й туристичного обслуговування; організацію обслуговування на підприємствах громадського харчування; організацію транспортного обслуговування; організацію дозвілля і розваг, екскурсійної роботи; організацію ексклюзивних і спеціальних турів. Успішне опанування цими знаннями сприяє отриманню належної теоретичної бази для освоєння навичок роботи, які досягаються на заняттях з предметів другої групи. До них відносяться туристичне країнознавство, актуальні проблеми туристичної індустрії; стандартизація та специфікація послуг в туризмі; світовий туризм і світове готельне господарство.

Крім спеціальних навчальних дисциплін є ще предмети, що відносяться суто до менеджменту. Це менеджмент організацій і стратегічний менеджмент, менеджмент і маркетинг туристичної індустрії. Крім того, також вивчаються психологія, педагогіка, культура спілкування та діловодства, охорона праці та техніка безпеки.

Якщо вивчення дисциплін блоку менеджменту дозволяє сформувати у студента необхідну базу знань з основ управління підприємством, кадрами, процесами соціального розвитку, а супутні дисципліни формують певні професійні якості керівника, то вивчення спеціальних навчальних предметів формує конкретно менеджерів туристичного профілю. При цьому успішне оволодіння курсами актуальних проблем туристичної індустрії, світового туризму та світового готельного господарства дають можливість студентам зрозуміти глобальні проблеми галузі і навчитися мислити стратегічно, в масштабах всього міжнародного туристичного господарства.

Література

1. Кобржицький В. Якісна спеціальна освіта — запорука підготовки кваліфікованих туристичних менеджерів XXI століття // Персонал. — 1999. — № 4(52). — С. 251–255.
2. Кобржицький В. Туристический менеджмент в Украине: вчера, сегодня, завтра. // Персонал. — 1999, № 1(49). — С. 52–56.
3. Ельбрехт О. М. Шляхи розвитку системи вищої професійної підготовки менеджерів в Україні // Духовність особистості: методологія, теорія і практика: [зо. наук. пр.]. / гол. ред.: Г. П. Шевченко. — Вип. 6 (29). — Луганськ: Східноукраїнський національний! ун-т ім. В. Даля, 2008. — С. 47–57.